

Nr 23.

Av herr **Laurén**, om ändring i förfarandet vid debitering och uppbörd av bidrag till skjutsentreprenader.

Med varje ny skatt som beslutas följer i regel ett ökat arbete för dess uppbörd och redovisning. Kronouppbördsväsendet växer ideligen, och varje försök till dess förenkling torde därför böra prövas, helst om detsamma är lätt realiserbart.

I kronouppbörderna ingå som bekant bland andra tvenne skattetitlar av kommunal natur, nämligen *landstingsmedel* och *bidrag till skjutsentreprenaderna*, den förstnämnda utgörande uttaxering enbart för landstingens behov och den sistnämnda den del av bidraget till skjutsentreprenaden, som enligt nådiga stadgan angående skjutsväsendet den 22 juni 1911, §§ 52 och 55, åligger landstingsområde att bestrida. Då båda dessa skatter — den sistnämnda även en ren landstingsskatt — utgå och debiteras efter samma grunder, förefaller det meningslöst att icke sammanslå dem till en enda, för att därigenom spara tid och arbete vid debiteringen.

En sammanslagning skulle så tillgå, att landstingen i sina utgifts- och inkomststater upptog det belopp, som årligen erfordrades för skjutsentreprenaden och vilket sålunda bleve föremål för en med landstingens övriga medelsbehov erforderlig uttaxering.

Riksräkenskapsverket, som i sin berättelse till riksdagen den 31 mars 1921, sid. 50—54, särskilt understryker behovet av förenklingar i debiterings- och uppbördsförfarandet, framhåller även såsom önskvärt, att bl. a. skjutsbidragen, vilka ju ändock slutligen hamna i landstingskassan, sammansloges med den egentliga landstingsskatten. Ur ren billighetssynpunkt anser jag, med hänsyn till den ersättning landstingen numera betala för sin uppbörd, en förenkling i fråga om debitering och uppbörd av landstingsskatterna vara i särskild grad påkallad.

Jag tillåter mig därför hemställa det riksdagen behagade besluta att med de ändringar, som därav kunna påkallas i nådiga stadgan om skjutsväsendet den 22 juni 1911 och gällande förordning om landsting den 21 mars 1862, uppdraga åt landstingen att från och med innevarande år i sina utgifts- och inkomststater årligen upptaga den del av bidragen till skjutsentreprenaden, som eljest särskilt för sig skulle hava debiterats i samband med kronoutskylderna, och sålunda låta medelsbehovet för ifrågakvarande ändamål bliva föremål för en med landstingens övriga behov gemensam uttaxering.

Stockholm den 16 januari 1923.

Erik Laurén.
